

посвідчував спадковий договір здійснювати контроль за дотриманням вимог і виконанням такого договору [4].

Отже, підбиваючи підсумки, можемо зазначити, що розглядаючи питання спадкового договору існують певні прогалини та недопрацювання. Власне я прийшла висновку, що такий договір є одностороннім, беручи до уваги пояснення яке вказувалося раніше, але питання контролю залишається відкритим .

Список бібліографічних посилань

1. Цивільний кодекс України Закон України від 12.02.2013, № 1302. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001323-13#Text> (дата звернення 27.11.2022)

2. Яцуляк А. О. Спадковий договір. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_42768 (дата звернення 27.11.2022)

3. Миронюк С. А. Прогалини в законодавстві щодо спадкового договору.ст 70-71. URL: http://lsej.org.ua/6_2016/19.pdf (дата звернення 27.11.2022)

4. Красицька Л.В. Переваги та ризики спадкового договору. URL: http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/14580/Perevahy%20ta%20ryzyky_Krasytska_2017.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення 27.11.2022)

Одержано 06.04.2023

Юлія Сергіївна НІКОЛАЙЧУК,

курсантка навчальної групи Ф2-101

Харківського національного університету внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТИ ПРАВООХОРОНЦІВ В УКРАЇНІ У 1920-Х РОКАХ

Після встановлення більшовицького режиму, який узяв під контроль більшу частину сучасної території України, нова влада була зацікавлена у розбудові мережі установ, які б спеціалізувалися на підготовці правоохоронців. Це було зумовлено, по-перше, гострою нестачею нестача кваліфікованих кадрів, здатних виконувати покладені на них завдання із забезпечення громадського порядку, особистої та майнової безпеки громадян; по-друге, спостерігався низький рівень правової культури та службової дисципліни серед осіб правоохоронної системи; по-третє, простежувалася негативна динаміка формування рядового та начальницького складу міліції, яка потребувала радикальних змін. Тому найбільш плідним

рішенням проблеми якісного підвищення рівня підготовки міліцейських кадрів стала організація системи шкільно-курсової підготовки працівників різноманітних підрозділів і служб [1, с. 29].

У другій половині 1922 р. тривав процес розширення й удосконалення мережі спеціальних навчальних закладів. У жовтні 1922 р. наказом начальника міліції республіки харківські Окружні курси з підготовки молодшого комскладу й Харківські курси вищого комскладу були об'єднані у Школу старшого комскладу міліції УСРР [2, с. 468]. Це рішення сприяло кращій підготовці кадрів: з одного боку, надало можливість провести певну уніфікацію та систематизацію навчальних планів, а з іншого, дозволило навчатись правоохоронцям не лише Харківщини, а й інших регіонів республіки. Завдяки цьому Харків на деякий час став центром підготовки кваліфікованих міліцейських кадрів для всієї України. Із початку 1923 р. в усіх губернських містах і більшості окружних центрів почалося впровадження спецнавчання. Завдяки існуванню заздалегідь розроблених планів і програм воно сприяло помітному зростанню кваліфікації особового складу правоохоронних органів [3, с. 185].

23 жовтня 1923 р. харківські курси були перетворені на Всеукраїнську школу командного складу міліції та розшуку. Розташовувалася вона за адресою Бурсацький узвіз, 4 [4, с. 44]. До лав курсантів згідно діючого положення відтепер могли зараховуватися лише особи, які вже відпрацювали в органах міліції та розшуку не менше 6 місяців на посадах не нижчих районного наглядача та рівнозначних їм. Заняття в школі у відповідності з навчальним планом проводилися вже протягом року і включали не лише ґрунтовну теоретичну підготовку начальницького корпусу, а й практичні заняття, де курсанти мали можливість ознайомитися з досвідом роботи кваліфікованих працівників і водночас випробувати свої сили, застосувати знання, набуті під час аудиторних занять [4, с.10]. Але школа командного складу міліції та розшуку перебувала у Харкові недовго. Вже наприкінці 1925 р. її було переведено до Києва [5, с.22].

Отже, у I-й пол. 20-х років ХХ ст. з'явилися реальні передумови для створення відомчої мережі шкіл і курсів планомірної фахової підготовки працівників правоохоронної системи. Відповідно, змінилося й ставлення та вимоги до кандидатів на навчання. Це сприяло зростанню професіоналізму правоохоронців та їх більш ефективній протидії злочинному світу.

Список бібліографічних посилань

1. Гусаров С. Екскурс в історію підготовки правоохоронців на Слобожанщині. *Підготовка охоронців правопорядку в Харкові (1917*

– 2017 рр.) : зб. наук. ст. і тез доп. на наук.-практ. конф. до 100-річчя підготовки охоронців правопорядку в Харкові (м. Харків, 25 листоп. 2017 р.) / МВС України, ХНУВС. Харків, 2017. С. 28 – 31.

2. Історія міліції України у документах і матеріалах : у 3 т. Т. 1. 1917 1925 / за ред. П. Михайленка, Я. Кондратьєва. Київ, 1997. 499 с.

3. Бандурка О., Греченко В., Ярмиш О. Становлення та розвиток міліції України (1921–1930): історико-правове дослідження. Харків: Золота миля, 2015. 492 с.

4. Галкін Д. Всеукраїнська школа міліції – перший «міліцейський університет». *Право і Безпека*. 2009. № 4. С. 43–47.

5. Ярмиш О., Гавриленко О. Спеціальні навчальні заклади МВС у Харкові: становлення та розвиток. *Вісник Університету внутрішніх справ*. 1999. № 9. С. 20–26.

Одержано 21.04.2023

Аліна Олександрівна НІШТА,

курсантка навчальної групи Ф2-301

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Євген Юрійович ПОДОРОЖНІЙ,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри трудового та господарського права

Харківського національного університету внутрішніх справ

ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОФЕСІЇ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Поліція є важливим елементом правової держави, оскільки вона забезпечує дотримання закону та порядку в суспільстві. Поліцейська діяльність має здійснюватися згідно з встановленими законами процедурами, що гарантує додержання прав і свобод громадян. Завдяки цьому, поліція стає гарантом захисту публічної безпеки та правопорядку в державі. Тож не викликає сумніву, що поліцейська професія є надзвичайно важливою для забезпечення безпеки та порядку в суспільстві. Але на сьогодні, серйозною проблемою, яка впливає на якість діяльності поліції є низький рівень конкурентоспроможності професії поліцейського.

Грошове забезпечення є важливим чинником конкурентоспроможності професії працівників Національної поліції України. Правильне фінансове стимулювання може допомогти на тільки